

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Qui nunc primi esse volunt, tunc erunt infimi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

VERITATES PRACTICÆ.

QUÆ multe possunt ex proposita de promi materia, designantur in 2. parte, Feria 2. Hebdomadæ primæ in Quadragesima, quibus hæ sequentes adduntur, servato narrationis Evangelicæ textu.

Cum venerit Filius hominis in maiestate sua, & omnes Angeli cum eo, tunc sedebit super sedem maiestatis suæ.

In regia Christi Maiestate nihil majus quam Rex ipse Christus.

Vide in 1. parte, Die 6. Januarii, in die Epiphania Domini.

Lethale quod vis peccatum, crimen est læsæ maiestatis.

Vide in 1. p. post Hebdomadam decimam in Appendice ad Messones, Capito 13. ubi fusi ostenduntur quales sit malum Christi, peccatum.

Et congregabuntur ante Eum omnes gentes, & separabit eos ab invicem sicut Pastor segregat oves ab hædis.

Qui nunc Pastorem tuum non agnoscis Christum, tunc te Christus suam non agnosceat ovem.

Ratio quæ te potissimum spectat declarando quod nunc in praxi Pastorem tuum non agnoscis Christum, ac proinde tunc non agnosceas à Christo tamquam sua ovis, hæc est inter alias, quod qui se non sinit pasci à Christo juxta suum ordinem, prout alibi demonstratur, non agnoscit Christum ut Pastorem suum, nec à Christo agnosceatur tamquam ovis sua.

Sed si te nosti, agnosces quod non te sinit pasci à Christo juxta ordinem tuum.

Ergo nec ab Illo tunc cognosceas tamquam sua ovis, sed velut hædus segregaberis ab ovili.

Vide in hac 4. parte, Feria 3. & sequentibus Hebdomada vigesima prima.

Et statuet oves quidem à dextris suis, hædos autem à sinistris.

Qui nunc à dextris volunt statui, tunc à sinistris statuentur.

Qui nunc primi esse volunt, tunc erunt infimi.

Quo quis interior est in ordine hominum, eo superior est in Christi ordine

Vide in 2. parte, Feria 3. Hebdom. 4. in Quadragesima, & explana fufius quod habetur Genetis Quadragesimo octavo, de duobus filiis Joseph Ephraim & Manasse, quorum ille minor primò positus erat ad sinistram Jacob, & alter major ad dextram: Post verò conversis & cancellatis à Jacob manibus, inventus est minor in dextra Jacob, major autem in sinistra, Sic plane qui se modo statui volunt ad dextram tamquam majores & priores, tunc statuentur ad sinistram, pudendo certè dedecore.

Vide & supra vigesima octava Dominica, ubi multa hæc spectantia.

Tunc dicit Rex his qui à dextris eius erunt: Venite Benedicti Patris mei, Possidete paratum vobis regnum à constitutione mundi.

Inter Benedictos hic incipit benedicti non cui melius omnia, sed qui ex omnibus melior.

Vide in 2. parte, Die 21. Martij.

Quantam in te vim habet desiderium Regni cœlestis, tantam tibi vim facies.

Sic dignum est cœlum nostris desideriis ut nisi cœlum desideres, cœlo sis indignus.

Vide in 2. parte, Feria 2. & 6. Hebdomada Ascensionis Christi.

Esurivi enim & dedistis mihi manducare: siti vi & dedistis mihi bibere.

Et quæ sequuntur, videnda in textu, ubi sex genera misericordiarum corporalis recensentur, septimum verò in libro Tobie designatur, quod est sepelire mortuos.

In parvis, major est servi Dei fidelitas.

In 1. p. Fer. 6. Hebdom. 6. post Epiphania.

Cura rerum minimarum, rem procurat omnium maximam.

In 3. p. Sabbato Hebdom. 4.

Ars omnium artium quæstuosissima, est Eleemosyna.

Nisi pauper affectu sis, vix satis affectus eris in pauperes.

In 3. p. Dominica sexta post Pentecosten. Vide & Dominicam octavam.

Hoc amanti cælum paupertas est vel Eleemosyna, quod amanti terram divitiæ.

Aut cælum perit divitiis, aut emitur.

In 4. p. Fer. 3. & 5. Hebdom. 17. ubi & multa alia quæ huc commodè referri possunt.

Amen, dico vobis, quamdiu fecistis uni ex his fratribus meis minimis, mihi fecistis.

Quò minus potes Christo reddere quæcumque debes, eò magis debes reddere quæcumque potes.

In 3. p. Fer. 2. Hebdom. 1. Quibus hæc adde pro his declarandis quæ potes circa proximum, & quæ proinde debes reddere.

Primum est, quidquid agas interius vel exterius, positivè vel negativè, totum id præstes propter Christum qui hoc à te pro suo jure postulat. Nonne hoc potes cum eius gratia? Nonne hoc debes? Sic autem fiet ut quoties in paupere Christum respicias sicut ipse ordinat, tres illas insigniores virtutes quæ Theologicæ dicuntur, exciteas: nempe Fidem, dum credis Christum in paupere pati, & foveri. Deinde Spem, dum speras quod ille promittit futurum in Judicio. Denique Charitatem, dum Christum in paupere diligis, & in Christo pauperem, & in paupere Christo, Deum ac hominem simul diligendo amplectens. Ex quibus vides quam multa possis.

Secundò quid pecuniæ, quid facultatum possis elargiri, potes conferre cum Directore qui perpeulis omnibus candidè doceat quid ex obligatione, quidve ex consilio debeas.

Tertio potes abstinere contumeliis, probris, & verbis asperis quibus sæpe pauperes impetuntur.

Quartò potes omnibus compati, omnibus bene velle, gaudere bono quod illis præstat ab aliis, & si ve concedas si ve neget quod petitur, Charitatem & benevolum animum temperare, juxta illam Veritatem quæ in 2. parte asseritur.

Si quid charitas negat, tam benigna negando est, quàm concedendo.

In 2. parte, Feria 3. Hebdom. 1. post Octavam Pasche.

Tunc dicit & hu qui à sinistris erunt: Discedite à me maledicti in ignem æternum qui paratus est diabolo & Angelis eius. Esurivi enim, & non dedistis mihi manducare, &c.

Verendum, ne quod tibi deest ad perfectionem, desit etiam ad salutem.

In hac 4. parte, Feria 2. Hebdom. 17.

Non tam spectatur quid dones pro Divinis, quam quid non dones.

In 3. p. Fer. 6. Hebdom. 8.

Quò magis oculata est concupiscentia, magis est cæca.

In 3. p. Sabbato Hebdom. 9. Ubi quæ de oculata dicuntur concupiscentia, referri debent ad illas ratiunculas quas dum quisque sibi proponit, ne bene ac faciat pauperibus, magis cæcitat non videndo periculum damnationis in quod se conijcit.

Dum te à dando excusas, magis excusas.

Ratio est valde consideranda, vel seorsum in privato discursu, vel conjunctim cum alio, nempe cum te à dando excusas, hoc unum pene objicis, quod nil dandum habeas. Sed hoc dicendo, te magis accusas, & mendacior ac fraudulenter agis.

Multis id quidem modis. Primò sæpe mentiris. Secundò, vel agnoscis apertum mendacium, vel non agnoscis nec cogitas. Si agnoscis, aperta malitia est, quæ sæpius transit in peccatum obstinationis & in peccatum contra Spiritum sanctum, quod vix unquam remittitur, ut demonstratum est in 2. parte in die Pentecostes. Quod si non agnoscis nec cogitas esse mendacium malitia quædam est perniciosior, nam illa est voluntaria & affectata ignorantia quam Scriptura condemnat, *notui intelligere ut bene agerem, & quam damnati præteritum gemunt, Ergo Sapientia erravimus à via Veritatis, & justitia lumen non luxit nobis, & quæ plura deplorant ab ignorantia sua.*

Tertio te aperti convincunt mendacij, superflue illæ quibus abundis impensæ vestium, suppellectilis, exquisitorum dapum, equorum, curium, & similibus in omni splendoris genere domesticarum rerum. Nihilne habes in istis expendendis? Nihilne superest quod in illis augendis